

Høring av ny forskrift om tilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier

Innhold

1. Innledning	3
1.1. Bakgrunnen for forslaget	3
1.2. Forslagets hovedinnhold	3
2. Bakgrunn og rettslig rammeverk	4
2.1. Grunnloven § 100 §108	4
2.2. Forpliktelser om urfolk og beskyttelse av minoritetsspråk	4
2.3. EØS-avtalens regler om offentlig støtte	4
2.4. Lov om mediestøtte	5
2.5. Produksjonstilskuddet til nyhets- og aktualitetsmedier	5
2.6. Overordnet om dagens forskrift om tilskudd til samiske aviser	5
2.7. De samiske nyhets- og aktualitetsmedienes markedssituasjon	6
3. Formål og virkeområde (kapittel 1 i forslag til ny forskrift)	7
3.1. § 1 Formål	7
3.1.1. Gjeldende rett	7
3.1.2. Departementets vurderinger og forslag	8
3.2. § 2 Hva forskriften gjelder og forskriftens navn	8
3.2.1. Gjeldende rett	8
3.2.2. Departementets vurderinger og forslag	8
3.3. § 4 Beregning av abonnementstall	9
3.3.1. Gjeldende rett	9
3.3.2. Departementets vurderinger og forslag	9
4. Hvem kan få tilskudd (kapittel 2 i forslag til ny forskrift)	10
4.1. § 5 Hvem som kan få tilskudd	10
4.1.1. Gjeldende rett	10
4.1.2. Departementets vurderinger og forslag	11
4.2. § 6 Særskilte vilkår for å få produksjonstilskudd	13
4.2.1. Gjeldende rett	13
4.2.2. Departementets vurderinger og forslag	13
4.3. § 7 Særskilte vilkår for å få tilskudd til saker på samiske språk	14
4.3.1. Gjeldende rett	14
4.3.2. Departementets vurderinger og forslag	14
4.4. § 8 Vilkår knyttet til medieselskapet og § 9 Vilkår knyttet til medieselskapets transaksjoner	15
4.4.1. Gjeldende rett	15

4.4.2.	Departementets vurderinger og forslag.....	15
5.	Beregning av tilskudd (kapittel 3 i forslag til ny forskrift).....	16
5.1.	§ 10 Rammene for tilskudd.....	16
5.1.1.	Gjeldende rett.....	16
5.1.2.	Departementets vurderinger og forslag.....	16
5.2.	§ 11 Tilskuddsgrupper	16
5.2.1.	Gjeldende rett.....	16
5.2.2.	Departementets vurderinger og forslag.....	17
5.3.	§ 12 Beregning av produksjonstilskudd.....	18
5.3.1.	Lavfrekvente nyhets- og aktualitetsmedier	19
5.3.2.	Høyfrekvente nyhets- og aktualitetsmedier	19
5.3.3.	Behovet for overgangsordning for det variable tilskuddet.....	19
5.4.	§ 13 Avkortning av produksjonstilskudd	20
5.4.1.	Gjeldende rett.....	20
5.4.2.	Departementets vurderinger og forslag.....	20
5.5.	§ 14 Beregning av tilskudd til saker på samiske språk	21
5.5.1.	Gjeldende rett.....	21
5.5.2.	Hvem skal få støtte til samiske saker	22
5.5.3.	Hvilke samiske språk skal det gis tilskudd til	22
5.5.4.	Tilskudd til saker på samiske minoritetsspråk	22
5.5.5.	Tilskudd til saker på nordsamisk	23
5.5.6.	Støttetak	23
6.	Søknad og saksbehandling (kapittel 4 i forslag til ny forskrift)	23
6.1.	§§ 16, 17, 18 og 19 om opplysninger og kontroll	23
6.1.1.	Gjeldende rett.....	23
6.1.2.	Departementets vurdering.....	24
6.2.	§ 20 Unntak fra forskriften.....	24
6.2.1.	Gjeldende rett.....	24
6.2.2.	Departementets vurdering.....	24
7.	Utbetaling og innkreving (kapittel 5 i forslag til ny forskrift).....	25
7.1.	§ 21 Utbetaling av tilskudd og § 22 Stans av utbetalinger og tilbakebetaling	25
7.1.1.	Gjeldende rett.....	25
7.1.2.	Departementets vurderinger og forslag.....	25
8.	Økonomiske og administrative konsekvenser.....	26

1. Innledning

1.1. Bakgrunnen for forslaget

Kultur- og likestillingsdepartementet legger her frem forslag til ny forskrift om tilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier, med hjemmel i mediestøtteleven § 6. Forskriften erstatter forskrift om tilskudd til samiske aviser av 17. mars 1997 nr. 248. I tråd med mediestøtteleven er formålet med tilskuddsordningen å legge til rette for demokratisk debatt og meningsdanning i det samiske samfunnet og stimulere til produksjon av et bredt journalistisk innhold rettet mot den samiske befolkningen. Ordningen skal også fremme utvikling av de samiske språkene. Tilskudd kan gis til nyhetsmedier som har den samiske befolkningen som hovedmålgruppe, eller som fast og regelmessig publiserer samiskspråklig nyhets- og aktualitetsinnhold.

Dagens tilskuddsordning til samiske aviser omfatter kun aviser som gis ut på papir. I Meld. St. 17 (2018-2019) konkluderte regjeringen med at det skal høres et forslag om å gjøre tilskuddsordningen plattformnøytral, blant annet for å kunne stimulere til et større samisk mediemangfold:

*"Fleire medium med den samiske befolkninga som målgruppe vil både kunne ha ein positiv effekt på bruksmangfaldet og bidra til å gjere dei samiske skriftspråka meir synlege. Begge dei samiske dagsavisene er i dag lokalisert i Finnmark. Ei plattformnøytral tilskotsordning vil òg kunne stimulere til meir mediemangfald i dei sørsamiske og lulesamiske samfunna eller til publikasjonar som bidreg til meir meiningsutveksling på tvers av dei samiske samfunna."*¹

I 2021 la Medietilsynet fram en rapport som gikk gjennom de direkte støtteordningene på mediefeltet.² Tilsynet foreslo en rekke endringer i tilskuddsordningen til samiske aviser. Flere av tilsynets endringsforslag er innarbeidet i departementets forslag, blant annet forslaget om at produksjonstilskudd til samiske aviser deles mellom to kategorier av mottakere: lavfrekvente og høyfrekvente medier.

I arbeidet med ny forskrift har det vært avholdt konsultasjonsmøter med Sametinget og med Sálas – samisk forlegger- og avisforening. Møtenes formål har vært å få innspill til høringsnotatet og forskriftsendringer før det sendes på offentlig høring. Sametinget og Sálas har gitt tilslutning til at forslaget sendes på høring, og det vil gjennomføres et andre konsultasjonsmøte etter at høringen er avsluttet.

1.2. Forslagets hovedinnhold

Hovedendringene i forslaget til ny forskrift er knyttet til kvalifikasjonskriterier og kriterier for fordeling og beregning av tilskudd til støtteberettigede medier. Endringene i fordelings- og beregningskriteriene for tilskudd skal gjøre ordningen bedre tilpasset digital nyhetsproduksjon. Departementet foreslår å endre fordelingskriteriene slik at det tas hensyn til digitale utgivelser ved beregning av støtte. Dette innebærer at alle publiseringsplattformer trekkes inn i beregningen av antall abonnement og antall utgivelser, ikke bare papiraviser. Krav til antall egenproduserte saker erstatter utgaver som vilkår for å kunne få tilskudd, mens abonnementstall erstatter opplag. Abonnementstallet utgjør beregnet antall aktive, betalte abonnement og løssalg i året før tilskuddsåret.

Det foreslås videre at produksjonstilskuddet deles mellom to grupper av mottakere: lavfrekvente - og høyfrekvente samiske nyhets- og aktualitetsmedier. Bevilgningen til hver av gruppene fastsettes årlig av departementet. Fordelingen mellom de høyfrekvente mediene videreføres som i gjeldende forskrift, med et grunntilskudd på 82,5 prosent som fordeles likt mellom mottakerne, og et variabelt tilskudd på

¹ [Meld. St. 17 \(2018–2019\) - regjeringen.no](#)

² [Utredning om de direkte mediestøtteordningene 2021 | Medietilsynet](#)

17,5 prosent som fordeles ut fra mengden publiserte saker på samiske språk. For de lavfrekvente mediene foreslår departementet et variabelt tilskudd på 30 pst av rammen. Departementet foreslår videre å fjerne utbytteforbudet som gjelder i dagens forskrift, og i stedet innføre begrensninger på utbytte i tråd med forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier.

Det foreslås også endringer som skal gi insentiv til at det blir produsert mer innhold på samiske språk. Departementet foreslår at tilskudd til avissider på lule- og sørsamisk videreføres. I forslag til ny forskrift tildeles tilskuddet til egenproduserte *saker på samiske språk*, til erstatning for avissider slik det er i gjeldende tilskuddsordning. I tråd med Sametingets prosjekt for å revitalisere de øvrige samiske språkene foreslås det å utvide tilskuddsgruppen til å dekke andre samiske minoritetsspråk: pitesamisk, umesamisk eller østsamisk/skoltesamisk. Departementet foreslår også en ny tilskuddsgruppe for tilskudd til saker på nordsamisk. På grunn av utvidelsen til andre samiske språk enn lule- og sørsamisk, foreslås det å øke den maksimale rammen som kan gå til tilskudd til saker på samiske språk fra 4 til 8 pst. Det innføres samtidig et tilskuddstak for saker på samiske språk på 1,5 mill kroner per medieselskap per år.

For øvrig foreslås en rekke endringer fra dagens forskrift om tilskudd til samiske aviser av administrativ art, for å oppdatere og modernisere forskriften, og for å harmonisere regelverket om tilskudd til samiske medier med forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier.

2. Bakgrunn og rettslig rammeverk

2.1. Grunnloven § 100 §108

Ytringsfriheten er forankret i Grunnloven § 100 og verner om både retten til å ytre seg og retten til å ta imot informasjon. Av bestemmelsens sjettede ledd følger statens plikt til å legge forholdene til rette for en åpen og opplyst offentlig samtale. Å sørge for et mangfold av uavhengige og frie medier er en grunnleggende forutsetning for statens oppfyllelse av Grunnlovens infrastrukturkrav.

Videre følger det av Grunnloven § 108 at det påligger statens myndigheter å legge forholdene til rette for at det samiske folk, som urfolk, kan sikre og utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv.

2.2. Forpliktelser om urfolk og beskyttelse av minoritetsspråk

Reglene i folkeretten om urfolk og minoriteter setter rammene for statens forpliktelser overfor samene. Staten skal anerkjenne samenes faktiske rettigheter, inkludert rettighetene som følger av ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater. FNs erklæring om urfolks rettigheter bekrefter at urfolk har rett til å bevare, kontrollere, beskytte og utvikle sin kulturarv, tradisjonelle kunnskap og kulturelle uttrykk, og videre i artikkel 16, punkt 1 at «Urfolk har rett til å opprette sine egne medier på sine egne språk, og rett til tilgang til alle former for ikke-urfolks medier, uten diskriminering.» Videre sier artikkel 39 at «Urfolk har rett til tilgang til økonomisk og teknisk bistand fra statene og gjennom internasjonalt samarbeid, slik at de kan nyte godt av de rettigheter som er nedfelt i denne erklæring.»

De samiske språkene som er mest i bruk i Norge i dag er nordsamisk, sørsamisk og lulesamisk. Disse språkene er anerkjent som minoritetsspråk i Norge, og har beskyttelse gjennom Europarådets minoritetsspråkpakt.

2.3. EØS-avtalens regler om offentlig støtte

Etter EØS-avtalen artikkel 61 nummer 1 er tildeling av offentlig støtte i utgangspunktet forbudt. Dette forbudet retter seg mot offentlige tiltak som gir økonomiske fordeler til bestemte bedrifter, sektorer eller geografiske områder. Offentlig støtte skal i denne sammenheng tolkes vidt, slik at mange offentlige tiltak som gir direkte eller indirekte økonomiske fordeler, er omfattet av forbudet.

Det er gitt en rekke unntak fra dette forbudet gjennom regelverk som angir betingelser for ulike støtteordninger som kan være forenlig med EØS-avtalen. For at ny statsstøtte skal kunne anses som forenlig med EØS-avtalen, må den som utgangspunkt først notifiseres til og godkjennes av EFTAs overvåkingsorgan (ESA).

ESA har ikke tidligere vurdert hvorvidt tilskudd til samiske aviser anses som forenlig støtte i samsvar med EØS-avtalens artikkel 61 nummer 3 bokstav c. Tilskuddsordningen skal notifiseres til ESA i løpet av 2025 og det tas forbehold om ESAs godkjenning av ordningen.

2.4. Lov om mediestøtte

Lov 18. desember 2020 nr. 153 om økonomisk støtte til mediene (mediestøtteloven) trådte i kraft 1. januar 2021. Loven skal sikre de redaktørstyrte journalistiske medienes uavhengighet og legge til rette for et mangfold av medier over hele landet som tilbyr journalistikk av høy kvalitet. Loven fastslår formålet for de ulike tilskuddsordningene for direkte mediestøtte, herunder tilskuddet til samiske aviser. Loven medfører at det kreves lovendring når tilskuddsordninger skal opprettes eller avvikles, eller hvis formålene for eksisterende tilskuddsordninger skal endres. Loven gir hjemmel til at departementet kan gi forskrift om tilskuddsordningene. I tillegg skisserer loven Medietilsynets oppgaver ved tildeling av støtte og fastsetter Medieklagenemda som klageorgan.

2.5. Produksjonstilskuddet til nyhets- og aktualitetsmedier

I lov om økonomisk støtte til mediene (mediestøtteloven) § 5 er det hjemlet at produksjonstilskuddet til nyhets- og aktualitetsmedier skal «stimulere til et mangfold av tekstbaserte nyhets- og aktualitetsmedier over hele landet med et bredt journalistisk innhold rettet mot allmennheten. Videre skal ordningen fremme uavhengig journalistikk karakterisert ved høy kvalitet, særlig i nyhets- og aktualitetsmedier i markeder som er for små til å være bærekraftige, eller i nyhets- og aktualitetsmedier som er alternativer til de ledende nyhetsmediene i de ulike mediemarkedene».

Forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier³ har vært plattformnøytral siden 2014, og ble lagt om i 2023 for å modernisere regelverket og tilpasse det bedre til digital utgivelse. Hovedendringene i den nye forskriften er knyttet til vilkårene for å kvalifisere til støtte og til kriteriene for fordeling og beregning av tilskudd til støtteberettigede medier. Krav til antall egenproduserte saker erstattet blant annet utgaver som vilkår for å kunne få tilskudd, mens abonnementsstall erstattet opplag. Abonnementsstallet utgjør beregnet antall aktive, betalte abonnement og løssalg i året før tilskuddsåret.

2.6. Overordnet om dagens forskrift om tilskudd til samiske aviser

Samiske aviser har mottatt statlig driftstilskudd siden 1978. Fra 1991 er tilskuddet tildelt over en egen post på tidligere Kultur- og kirkedepartementets, nå Kultur- og likestillingsdepartementets, budsjett. Fra og med budsjettåret 2020 ble bevilgningen som utgjør den direkte mediestøtten samlet under post 71 Mediestøtte. Bevilgningen på posten omfatter blant annet tilskudd til samiske aviser (tidligere kap. 335, post 75).

Tilskuddsordningen forvaltes av Medietilsynet og er regulert i forskrift 17. mars 1997 nr. 238 om tilskudd til samiske aviser². Støtteordningen er innrettet slik at tilskudd skal rettes spesielt mot de samiskspråklige avisene, slik det ble lagt fram i St.meld. nr. 33 (2001–2002) Tilleggsmelding til St.meld. nr. 55 (2000–2001) Om samepolitikken.

Fram til 2008 kom det ut tre fådagere samiske aviser; Ságat, Min Áigi og Áššu. De to samiskspråklige avisene (Min Áigi og Áššu) vedtok da en sammenslåing for å realisere planene om å etablere en

³ [Forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier - Lovdata](#)

samisk dagsavis, som ble den nåværende avisen Ávvir. Også Ságat arbeidet med konkrete planer om økt utgivelseshyppighet på det tidspunktet.

I St.meld. nr. 28 (2007–2008) Samepolitikken ble det påpekt at de samiske avisene spiller en uvurderlig rolle både for demokratisk debatt og språkutvikling i det samiske samfunnet. Regjeringen innstilte på å legge til rette for økt utgivelseshyppighet i de samiske avisene og økte derfor tilskuddet til samiske aviser med 5 mill. kroner i statsbudsjettet for 2008. Tilskuddet ble ytterligere økt i årene som fulgte. Ávvir og Ságat ble begge dagsaviser i løpet av 2008. Det høye statlige tilskuddet muliggjorde og var en forutsetning for at Ávvir og Ságat skulle bli dagsaviser.

Etter gjeldende forskrift om tilskudd til samiske aviser gis det tilskudd til to grupper av mottakere, henholdsvis produksjonstilskudd til samiske aviser og tilskudd til egenproduserte avissider på lule- og sørsamisk. Produksjonstilskuddet tildeles aviser som har den samiske befolkningen som hovedmålgruppe og som har et gjennomsnittlig netto opplag på minst 750 eksemplarer. Norskspråklige aviser med denne målgruppen kvalifiserer også for støtte. Tilskuddet baseres på utgivelser på papir.

Produksjonstilskuddet fordeles etter forskriften § 8 gjennom et fast grunntilskudd (82,5 prosent), som fordeles med like store beløp per utgave på samtlige aviser som oppfyller vilkårene, og et variabelt tilskudd som ytes etter antall utgivelser multiplisert med antall produserte sider samisk tekst (17,5 prosent). I tillegg gis det et tilskudd per side med egenprodusert nyhets- og aktualitetsstoff på lule- eller sørsamisk, til aviser som utgis i eller har en betydelig dekning innenfor de lule- og sørsamiske kjerneområdene (inntil 4 prosent av totalrammen). Departementet fastsetter fordelingen til henholdsvis produksjonstilskudd, tilskudd til produksjon av avissider på lule- og sørsamisk og eventuelle øremerkede tilskudd.

Tilskudd til avissider på lule- eller sørsamisk ytes til aviser som utgis i, eller har en betydelig dekning innenfor, de lule- eller sørsamiske kjerneområdene. Det er ikke et krav at avisen kan defineres som samisk avis etter forskriftens § 3. Tilskuddet beregnes ut fra antall utgivelser multiplisert med antall sider med egenprodusert nyhets- og aktualitetsstoff på lule- eller sørsamisk.

I 2024 fikk dagsavisene Ávvir og Ságat henholdsvis 23,2 millioner kroner og 17,8 millioner kroner. Snåsningen mottok 760 178 kroner for innstikk på sørsamisk, mens Nordsalten Avis fikk 950 222 kroner for innstikk på lulesamisk. Totalrammen var på 42,8 mill. kroner.

2.7. De samiske nyhets- og aktualitetsmedienes markedssituasjon

I 2023 hadde Ávvir 25,1 millioner i samlede inntekter. Annonse- og brukerinntektene utgjorde 1,9 millioner kroner, eller 7,6 prosent av Ávvirs totale inntekter. Ávvir mottok 22,2 millioner kroner i tilskudd i 2023. Ságat mottok 17,4 millioner kroner i tilskudd, mens avisas samlede inntekter var på 25,9 millioner kroner i 2023. Av Ságats samlede inntekter, utgjorde annonse og brukerinntekter 10,7 millioner kroner, eller 41,3 prosent inntektene.

Ávvirs opplag har økt fra 1269 i 2020 til 1441 i 2023, mens Ságats opplag har økt fra vel 2995 til 3118 i samme periode.

Hverken Ávvir eller Ságat er i en markedssituasjon der det er realistisk at avisene kan øke sine kommersielle inntekter i særlig grad. De to avisene står utenfor konsern og henter beskjedne inntekter fra digital annonsering. Ávvir og Ságats annonseinntekter ligger om lag på nivå med sammenlignbare aviser i fylket (Finnmarksposten og Sør- Varanger Avis).

Ságat henter inn om lag like store inntekter per abonnement som sammenlignbare aviser, mens Ávvir har vesentlig lavere inntekter per abonnement. Dersom Ávvir hadde hentet like høye inntekter per

abonnement som sammenliknbare aviser i fylket, ville det gitt Ávvir om lag én million kroner i økte abonnementsinntekter årlig. Selv med en slik økning vil det statlige tilskuddet til Ávvir utgjøre 89 prosent av avisas samlede inntekter.

Avisene kan øke sine inntekter ved å rekruttere flere betalende abonnenter. Ávvir kommer ut på nordsamisk og antall potensielle abonnenter er begrenset til de som er kompetente i nordsamisk. Ifølge Store norske leksikon har mellom 14.000 og 21.000 nordsamisk som førstespråk. Hvor mange av disse som er språkkompetente nok til å lese Ávvir er ikke kjent. I folkeregisteret kan man registrere samisk språkkompetanse. Ifølge Samiske tall 2024 hadde 1 670 personer registrert seg som samisk språkkompetente ved inngangen til 2024, men man regner med at det her foreligger underrapportering. Tallet illustrerer likevel at Ávvirs lesermarked består av få personer og utgjør en begrenset del av den samiske (og norske) befolkningen.

Ávvir selger nesten hele opplaget sitt i kommunene Karasjok og Kautokeino. Til sammen har Ávvir og Ságat en husstandsdekning på rundt 60 prosent i disse to kommunene. Det er en høy husstandsdekning sammenliknet med andre aviser med utgiversted i Troms og Finnmark, og det er neppe realistisk å legge til grunn at avisene kan øke antallet betalende abonnenter i særlig grad i Karasjok og Kautokeino. Ávvir når i liten grad nordsamisk kompetente som bor utenfor Karasjok og Kautokeino.

Ságat kommer ut i Porsanger kommune og fungerer som både lokalavis for norske, kvenske og samiske innbyggere, og som norskspråklig samisk avis. Avisen hadde et opplag på 3.118 i 2024. Av disse hadde 807 adresse i Porsanger kommune, 2.460 hadde adresse i Finnmark mens 684 hadde adresse utenfor Finnmark. Ságat er nr 1-avis i Porsanger og Karasjok, med betydelig spredning i Tana, Nesseby, Kautokeino, Vadsø og Sør-Varanger. Ságat har hovedkontor i Lakselv i Porsanger kommune og underkontor med faste journalister i Karasjok, Tana, Nordre Varanger, Sør-Varanger, Alta, Tromsø og Evenes, samt frilansere fra Nordkapp til Oslo. Dette gjenspeiler avisas rolle som norskspråklig samisk avis. Potensialet for økte brukerinntekter gjennom økte abonnementspriser og/eller økt antall abonnenter synes begrenset, fordi markedsgrunnlaget for samiske nyhets- og aktualitetsmedier er lite.

Med unntak for at Ávvir kan ha rom for å øke abonnementsprisene noe, er det begrensede muligheter for å øke avisenes driftsinntekter. Det statlige tilskuddet er en forutsetning for at avisene skal kunne videreføre driften som dagsaviser. Uten det høye nivået på det samiske produksjonstilskuddet finnes det etter all sannsynlighet ikke driftsgrunnlag for samiske dagsaviser enten de utgis på norsk eller nordsamisk.

3. Formål og virkeområde (kapittel 1 i forslag til ny forskrift)

3.1. § 1 Formål

3.1.1. Gjeldende rett

I forskrift om tilskudd til samiske aviser er formålet med tilskuddet å legge til rette for demokratisk debatt, meningsdanning og språkutvikling i det samiske samfunnet, jf. forskriften § 1. Gjeldende forskrift er utformet ut ifra at støtteordningen kun omfatter aviser som utgis på papir. Begrepet «aviser» benyttes derfor i navnet på forskriften og gjennomgående som betegnelse på de støtteberettigede mediene.

I mediestøtteleven er formålsbestemmelsen for tilskudd til samiske aviser i all hovedsak utformet med samme innhold som i gjeldende forskrift, men ordlyden i formålsbestemmelsen i mediestøtteleven er plattformnøytral ved at den bruker begrepet «nyhets- og aktualitetsmedier» istedenfor «aviser». Bestemmelsen om formålet til produksjonstilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier lyder:

«§ 6 Produksjonstilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier

Produksjonstilskuddet til samiske nyhets- og aktualitetsmedier skal legge til rette for demokratisk debatt og meningsdanning i det samiske samfunnet, og stimulere til produksjon av et bredt journalistisk innhold rettet mot den samiske befolkningen. Ordningen skal også fremme utvikling av de samiske språkene. Tilskudd kan gis til nyhetsmedier som har den samiske befolkningen som hovedmålgruppe, eller som fast og regelmessig publiserer samiskspråklig nyhets- og aktualitetsinnhold.

Tilskuddet gis som driftstilskudd. Vilkårene for å motta tilskudd skal i størst mulig grad være objektive og bidra til forutsigbarhet for tilskuddsmottagerne.»

Gjeldende forskrift om tilskudd til samiske aviser § 2 omhandler hva forskriften gjelder og hvordan den forvaltes, mens § 3 definerer samisk avis som en avis som har den samiske befolkningen som hovedmålgruppe.

3.1.2. Departementets vurderinger og forslag

I Meld. St. 17 (2018-2019) konkluderte regjeringen med at det skal høres et forslag om å gjøre tilskuddsordningen plattformnøytral, og ordlyden i formålsbestemmelsen i mediestøtteloven tydeliggjør at både publikasjoner som utgis på papir og digitalt kan kvalifisere for tilskudd. Hensynet til rettsenhet mellom lov om mediestøtte og forskriften, og at den nye forskriften skal være plattformnøytral, taler etter departementets oppfatning for å harmonisere ordlyden i § 1 i forskriften med § 6 i den nye mediestøtteloven.

3.2. § 2 Hva forskriften gjelder og forskriftens navn

3.2.1. Gjeldende rett

Etter forskrift om tilskudd til samiske aviser gis det tilskudd til to grupper av mottakere, henholdsvis produksjonstilskudd til samiske aviser og tilskudd til egenproduserte avissider på lule- og sørsamisk.

3.2.2. Departementets vurderinger og forslag

I mediestøtteloven § 6 er tilskuddet til samiske aviser betegnet plattformnøytralt som *produksjonstilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier*. Forslag til ny forskrift har fått navn i tråd med dette.

I § 2 i ny forskrift foreslår departementet å tydeliggjøre hvilke to tilskuddsformer forskriften dekker: produksjonstilskudd og tilskudd til saker på samiske språk (se også under kapittel 2). Dette innebærer ikke noen realitetsendring fra dagens regelverk, men departementet ønsker å tydeliggjøre skillet mellom de to ulike formene for støtte, blant annet gjennom en egen bestemmelse om hva forskriften gjelder. Ettersom de samiske språkene også brukes i andre land, foreslår departementet å presisere at tilskuddet går til nyhets- og aktualitetsmedier som utgis i Norge.

I tråd med formålsbestemmelsen i mediestøtteloven, og nåværende forskrift, presiseres det i forslag til § 2 første ledd at produksjonstilskudd kan gå til aviser med den samiske befolkningen som hovedmålgruppe. Dette innebærer at innholdet må være rettet mot den samiske folkegruppen, og at mediets innhold dermed klart skiller seg fra øvrige medier som er rettet mot allmennheten. Videre må hovedinnholdet omfatte forhold som legger til rette for at den samiske folkegruppen i Norge kan utvikle sitt språk, sin kultur og sitt samfunnsliv jf. Lov om Sametinget og andre samiske rettsforhold § 1-1. Se mer under tilskuddsgrupper for produksjonstilskudd i avsnitt 5.2.

I høringen av lov om mediestøtte uttrykte Norsk Lokalradioforbund at deres medlemmer som produserer og kringkaster samisk nyhets- og aktualitetsinnhold, bør omfattes av ordningen. I Prop. 138 L (2019-2020) punkt 13.4.3 viste departementet til at lokale kringkaster som produserer og kringkaster samisk nyhets- og aktualitetsinnhold, kan søke om tilskudd fra ordningen for lokale lyd-

og bildemedier. Departementet foreslår å presisere kravet om at nyhets- og aktualitetsmediet hovedsakelig er tekstbasert i § 2. Medier som bruker lyd og bilde integrert i tjenesten faller også inn under ordlyden dersom de hovedsakelig er tekstbasert. Hovedsakelig tekstbasert innebærer at mediet inneholder en overveiende andel tekst og stillbilder (mer enn 50 pst).

Departementet foreslår også, i likhet med i forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier, å presisere at forskriften ikke gjelder medier som har som hovedformål å drive med reklame eller markedsføring eller har en hovedvekt av annonser, eller hovedsakelig er rettet mot medlemmer eller ansatte i bestemte organisasjoner, foreninger eller selskap.

3.3. § 4 Beregning av abonnementstall

3.3.1. Gjeldende rett

Etter forskrift om tilskudd til samiske aviser § 6 om fastsettelse av opplag, skal det ved bedømmelsen av om det skal ytes tilskudd, legges til grunn foregående års kontrollerte gjennomsnittlige netto opplag. Oppgave over utgiveshyppighet og antall sider produsert på norsk og samisk skal årlig revisorbekreftes.

Etter forskrift om tilskudd til samiske aviser § 15 har Medietilsynet hjemmel til i retningslinjer å fastsette nærmere regler om opplagsfastsettelse, utgaver, utbetaling av tilskudd, dokumentasjon og regnskapsføring. Denne hjemmelen har vært benyttet til å fastsette retningslinjer om fastsettelse av opplag og utgaver i samiske aviser og avissider. Dette er gjort i «*Skjema for stedlig opplagskontroll, tilskudd til samiske aviser*».

Etter Medietilsynets praksis og retningslinjer får søkere stedlig kontroll gjennomført av Norsk Opplagskontroll de to første årene de er i tilskuddsordningen. Opplag fastsettes årlig av Medietilsynet. Inkludert i nettoopplaget er eksemplarer solgt i abonnement, herunder bedriftssalg, og løssalg. Det beregnes kun opplag når det betales for mediet, med unntak for frieksemplarer som gis til ansatte, kunder, annonsører o.l. Avisen får lagt til 300 frieksemplarer til opplaget.

3.3.2. Departementets vurderinger og forslag

Opplag er et begrep som stammer fra papiravisene, og departementet foreslår at kriteriet for utbredelse gjøres plattformnøytralt. For å beregne mediernes utbredelse foreslår departementet å benytte samme beregningsmodell som i forskrift for produksjonstilskudd for nyhets- og aktualitetsmedier. Det innebærer at opplag erstattes av et beregnet *abonnementstall*.

Et abonnement defineres som en forhåndsbetaling for levering av et nyhets- og aktualitetsmedium for en avgrenset periode av minst én ukes varighet. Et abonnement som er aktivt gjennom hele året utgjør ett abonnement og et abonnement med kortere varighet, utgjør en tilsvarende forholdsmessig andel av et abonnement.

Abonnement på papiraviser, digitale utgaver av papiraviser (e-aviser) og andre digitale produkter utgjør separate abonnement ved beregning av abonnementstallet når de ulike typer utgaver selges uavhengig av hverandre. Antall abonnement for medier solgt i løssalg er antall papireksemplarer og digitale utgaver solgt som enkelteksemplarer, delt på antall utgivelsesdager i perioden.

Bedriftssalg er salg av digitale tilganger til en bedrift som videreformidler tilgangene til sine kunder. For eksempel kan dette være bedrifter som flyselskap, tog, hotell eller andre, som kjøper abonnement på et medium og som gir sine kunder tilgang til mediet bedriften har abonnement på. Hver digitale tilgang som er solgt for et helt år utgjør ett abonnement.

Samsalg er salg av abonnement som gir tilgang til flere medier, og teller som ett abonnement hos hovedpublikasjonen. Abonnement eller løssalg som er kjøpt av medieselskapet selv, morselskap, datterselskap, søsterselskap eller av aksjonærer som eier over 50 prosent i et av de forannevnte selskapene, skal ikke telle med i abonnementsstallet.

Abonnement kan selges med rabatt og tilleggsytelser. I likhet med produksjonstilskuddet til nyhets- og aktualitetsmedier foreslår departementet å presisere at den samlede rabatten ikke skal overstige 15 prosent av mediets abonnementsinntekter og gitte rabatter.

4. Hvem kan få tilskudd (kapittel 2 i forslag til ny forskrift)

4.1. § 5 Hvem som kan få tilskudd

4.1.1. Gjeldende rett

Forskriften om tilskudd til samiske aviser § 4 angir vilkårene for å kvalifisere for tilskudd etter ordningen. Vilårene må oppfylles av samtlige søkere, både søkere til produksjonstilskuddet og søkere til tilskudd til avissider på lule- og sørsamisk.

Etter § 4 første ledd nr. 1 må avisen inneholde «nyhets- og aktualitetsstoff av dagspressekarakter som gjør at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner». Det stilles videre vilkår om at mediet har en ansvarlig redaktør og at det tas «reell betaling» for abonnement. Ytterligere vilkår er at det ikke sendes ut gratiseksemplarer ut over det som tillates etter Medietilsynets retningslinjer, at halvparten av godkjent netto opplag må være solgt gjennom abonnement, og at mediet det siste halve året i gjennomsnitt ikke har hatt mer enn 50 prosent annonser av det totale volumet, jf. § 4 første ledd nr. 2-6.

Av forskriften § 4 andre ledd følger det at avisen må utkomme regelmessig med minst 48 nummer per år med et gjennomsnittlig nettoopplag på minst 750 eksemplarer. Etter Medietilsynets praksis har dette inkludert 300 gratiseksemplarer. Opplag er et mål for avisens utbredelse i befolkningen, og brukes som begrep for foregående års kontrollerte gjennomsnittlige nettoopplag. Nettoopplaget inkluderer eksemplarer solgt i abonnement, herunder bedriftssalg, og løssalg. Av disse elementene er antall abonnemeter den klart største og viktigste faktoren.

Utgiveshyppighet målt i antall utgitte utgaver benyttes i dag som et kriterium for å avgjøre om aviser er kvalifisert til å motta tilskudd. Aviser må utkomme regelmessig med minst 48 nummer per år for å være tilskuddsberettiget. Kravet om antall utgaver har sin bakgrunn i at en ny utgave av en papiravis består av nytt, oppdatert redaksjonelt innhold fra forrige utgave av samme avis. I realiteten er kravet om 48 papirutgaver derfor et krav om et visst nivå av utbredelse og produksjon gjennom at det er en jevnlig publisering av en tilstrekkelig mengde oppdatert redaksjonelt innhold. For tilskuddsmottakere for produksjonstilskuddet er det i dag ikke et eksplisitt krav om at innholdet i avisene skal være egenprodusert jf. forskriften § 8. Imidlertid er dette et krav for tilskuddsmottakerne for avissider på lule- og sørsamisk jf. forskriften § 9. Videre gjelder kravet til 48 nummer uavhengig av om avisen kvalifiserer til produksjonstilskudd etter § 8, eller for avissider på lule- og sørsamisk etter § 9.

Vilkårene etter § 4 første og andre ledd er kumulative. I henhold til tredje ledd må samtlige vilkår ha vært oppfylt i minst ett kalenderår før tilskudd kan gis.

Forskriften § 5 første ledd inneholder et krav om at avisen må være organisert som aksjeselskap. Aviser som mister rett til tilskudd etter denne bestemmelsen, går ut av støtteordningen uten overgangsordning.

Medieselskap som bryter med reglene i § 5 første og fjerde ledd mister retten til tilskudd uten overgangsordning, og utelukkes fra tilskuddsordningen for en periode på tre år. Virkningen av brudd på bestemmelsen er absolutt og uten unntak.

4.1.2. Departementets vurderinger og forslag

Krav knyttet til dagsaktualitet og uavhengighet

Departementet mener at forskriften fortsatt bør ha som uttrykkelig vilkår at mediet må være dagsaktuelt. Departementet foreslår som vilkår i forskriften § 5 første ledd bokstav a at mediet må ha som hovedformål å drive løpende journalistisk produksjon og formidling av nyheter, aktualitetsstoff og samfunnsdebatt. Med begrepet «løpende» er det ment at det fortsatt skal gjelde et krav om dagspressekarakter/dagsaktualitet for samtlige søkere til ordningen, som i dagens forskrift om tilskudd til samiske aviser. I bokstav b stilles det krav til at mediet er redaksjonelt selvstendig og i bokstav c. at mediet har en ansvarlig redaktør, jf. medieansvarsloven § 3 første ledd bokstav a.

Krav knyttet til utbredelse

Bestemmelsene i § 5 første ledd bokstav d – h er knyttet til salg og utbredelse av mediet. Bestemmelsene i dagens forskrift om tilskudd til samiske aviser er knyttet til opplag og antall utgaver ble utformet og tatt i bruk i forvaltningen av tilskuddsordningen mens det ennå kun ble gitt ut papiraviser. I dag er det vanlig at mediet også publiseres digitalt. Utgavebegrepet, og i noen grad dagens beregning av medienes opplag, har vist seg å ha betydelige svakheter i en digital medieverden. I 2023 ble den generelle forskriften om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier endret, slik at den er bedre tilpasset dagens mediemarked. Departementet foreslår at også utbredelse av samiske aviser beregnes etter samme modell. Departementet foreslår derfor å endre kriteriene for utbredelse til å gå fra beregning av *opplag*, til beregning av *abonnementstall* og *antall saker* (se avsnitt 3.3).

I abonnementstallet inngår *antall abonnement* og *antall eksemplarer solgt i løssalg*. Av elementene som utgjør opplag er antall abonnement den klart største og viktigste faktoren, og et viktig mål på utbredelse for bransjen. Løssalget blir stadig mindre for avisene, men så lenge det eksisterer, må antall eksemplarer solgt i løssalg likestilles med antall abonnement. Når mediets utbredelse skal beregnes, legges derfor antall abonnement pluss antall eksemplarer solgt i løssalg til grunn. Det vil si at et medium kan kvalifisere med en kombinasjon av antall forhåndsbetalte abonnementer med et tillegg for antall eksemplarer solgt i løssalg i perioden fordelt på antall utgivelsesdager. Antall eksemplarer solgt i løssalg kan imidlertid fortsatt ikke overstige halvparten av det antall som er solgt gjennom abonnement, jf. forskriften § 5 første ledd bokstav e.

Etter Medietilsynets retningslinjer og praksis legges det til 300 frieksemplarer til opplaget. I likhet med forskrift for produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier foreslår departementet at det i ny forskrift ikke skal være adgang til å beregne inn frieksemplarer. Kravet om antall aktive abonnement er derfor tatt ned fra 750 til 450 som kvalifikasjonskriterium i forskriftens § 5 bokstav f.

Departementet foreslår at det settes strengere krav til utbredelse dersom et medium skal motta produksjonstilskudd. Bakgrunnen er at støtteintensiteten til disse mediene er relativt høy, og det er derfor viktig å sikre at mediet har en viss utbredelse for at innholdet når ut og oppnår formålet med ordningen. Abonnementstallet er også et indirekte mål på kvalitet, fordi det viser at flere er villig til å betale for innholdet. I utkastet til forskrift har departementet foreslått at lavfrekvente medier må ha et abonnementstall på minst 600, mens høyfrekvente medier må ha et abonnementstall på minst 800.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på tersklene for utbredelse til lavfrekvente og høyfrekvente medier.

Krav knyttet til oppdateringshyppighet

Formålet med forskriftsrevisjonen er å legge til rette for plattformnøytralitet og det foreslås derfor at det skal være mulig å kvalifisere for tilskudd med digitale produkter i tillegg til papiraviser.

Departementet legger vekt på at overgangen til plattformnøytral ordning skal gjøres så enkel som mulig for tilskuddsmottakerne og at endringene ikke oppleves som en byrde for mottakere som allerede er innenfor ordningen.

Utgavebegrepet ble utformet og tatt i bruk mens det ennå kun ble utgitt papiraviser. Kravet om antall utgaver har sin bakgrunn i at en ny utgave av en papiravis består av nytt, oppdatert redaksjonelt innhold fra forrige utgave av samme avis. I realiteten er derfor kravet om 48 papirutgaver et krav om en tilstrekkelig mengde oppdatert redaksjonelt innhold.

Ordningen for produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier ble gjort plattformnøytral i 2014, og erfaring viser at utgavebegrepet har svakheter i en digital verden, der digitale nyhets- og aktualitetsmedier oppdateres jevnlig. Det er derfor ikke naturlig å bruke betegnelsen «utgave» på en kontinuerlig oppdatert nettavis, og det kan også stilles spørsmål ved hvor mye av innholdet som må være byttet ut før man kan si at det har oppstått en ny «digital utgave». Antall nye og egenproduserte saker er etter departementets vurdering et kriterium som, uavhengig av plattform, egner seg bedre som mål på oppdateringshyppighet enn utgaver.

Departementet presiserer at samtlige kvalifikasjonsvilkår i § 5 må være oppfylt for alle søkere til ordningen etter dagens forskrift. Dette gjelder uavhengig av om det søkes om produksjonstilskudd eller tilskudd til saker på samiske språk, men departementet foreslår å innføre et særskilt kvalifikasjonsvilkår for *samiske* nyhets- og aktualitetsmedier i § 6. Medier som oppfyller vilkårene i § 5 og § 6 vil være kvalifisert til å motta produksjonstilskudd etter forskriften.

Egenproduserte saker

Departementet mener det bør fastsettes en nedre terskel for hvor mange nye og egenproduserte saker et medium må publisere gjennom året for å kvalifisere for tilskudd. Et krav om antall egenproduserte saker understreker at ordningen er avgrenset mot medier som kun har formidling av journalistisk produksjon fra andre medier som hovedformål.

Egenproduksjonen må være regelmessig og spredt utover året for at mediet kan sies å fylle funksjonen om å holde befolkningen løpende oppdatert om ulike samfunnsspørsmål. Departementet vurderer derfor at antall egenproduserte saker bør beregnes som et gjennomsnitt per uke. Det må videre være et krav at mediet publiserer egenproduserte saker jevnlig i minst 48 av kalenderårets uker. Terskelen bør settes på et slikt nivå at aviser som per nå kvalifiserer ved å gi ut 48 papirutgaver, fortsatt kvalifiserer for tilskudd med det antall saker de publiserer i dag. Endringen i kvalifikasjonskriterium til å bruke antall egenproduserte saker som mål på oppdateringshyppighet er derfor ikke ment å innebære noen omfordeling av tilskuddet eller realitetsendring sammenlignet med dagens fordeling. Departementet understreker at et slikt minstekrav til antall egenproduserte saker bør utformes mest mulig objektivt, slik at vurderingen ikke blir for skjønnsmessig. Dette innebærer at en publisasjon som publiserer et antall egenproduserte saker som er lavere en minstetterskelen som settes, ikke er kvalifisert for tilskudd. Har publisasjonen tidligere vært tilskuddsberettiget, går den over i overgangsordning, jf. § 15. Er det en ny søker, får mediet avslag på søknad om tilskudd. Hensynet til forutsigbarhet for søkerne og mest mulig objektive regler, tilsier etter departementets syn at terskelverdien for minstekravet til antall egenproduserte saker for å kvalifisere bør fremgå direkte av forskrift om tilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier.

Departementet foreslår en minstetterskel på 480 egenproduserte saker i året, og minst fem egenproduserte saker hver uke i 48 av årets uker. Det foreslåtte minstekravet til antall saker er identisk for medier som mottar tilskudd til saker på samiske språk, og for lavfrekvente medier som mottar produksjonstilskudd.

Medietilsynet har utarbeidet retningslinjer for hva som kan regnes som en egenprodusert sak i den ordinære produksjonstilskuddsordningen, som også kan gjøres gjeldende for tilskuddsordningen for samiske nyhets- og aktualitetsmedier. I retningslinjene til produksjonstilskuddet heter det:

” Medietilsynet mener at som et utgangspunkt må den enkelte redaksjon tilføre nye opplysninger eller et nytt journalistisk perspektiv til en sak for at den skal regnes som egenprodusert. Saker som først har vært publisert i andre medier, herunder versjonert stoff og stoffdeling, regnes ikke som egenproduksjon. Dette innholdet kan regnes som egenprodusert i kun én redaksjon. Saker med muntlige kilder og redaksjonelt kommentarstoff regnes som egenproduserte. Det samme gjelder for artikler med skriftlige kilder som tilfører nye opplysninger eller et nytt journalistisk perspektiv. Artikler med enkle tilføyelser og korte oppdateringer som allerede er kjent, vil i utgangspunktet ansees som rene sitatsaker og dermed ikke telle som egenproduksjon. Antall kilder vil ikke være avgjørende i denne sammenheng.”

4.2. § 6 Særskilte vilkår for å få produksjonstilskudd

4.2.1. Gjeldende rett

I gjeldende forskrift er det etter § 4 presisert at tilskudd ytes til samiske aviser, og samiske aviser er definert som en avis som har den samiske befolkningen som hovedmålgruppe.

4.2.2. Departementets vurderinger og forslag

Departementet viser til at det i § 6 i mediestøtteleven er formulert at tilskuddet til samiske nyhets- og aktualitetsmedier skal «stimulere til produksjon av et bredt journalistisk innhold rettet mot den samiske befolkningen». I Prop. 138 L (2019-2020) fremkommer det at den nye formålsbestemmelsen i mediestøtteleven i hovedsak er en videreføring av bestemmelsen i forskriften om tilskudd til samiske aviser, men at den gjøres plattformnøytral.

Digitaliseringen har redusert etableringshindre for nye typer publikasjoner, ved at distribusjonskostnadene er lavere digitalt enn for papir. Dette har åpnet for en rekke nye digitale nisjepublikasjoner, som det ikke nødvendigvis er markedsgrunnlag for på papir. Departementet mener at den samme utviklingen kan komme til å gjelde for samiske nyhets- og aktualitetsmedier når ordningen gjøres plattformnøytral.

Produksjonstilskuddet til samiske nyhets- og aktualitetsmedier skal ut fra sitt formål stimulere den brede journalistiske dekningen og en god nyhetsproduksjon i det samiske samfunnet, med redaktørstyrte medier som følger regionale og lokale forvaltingsnivåer og maktstrukturer i samfunnet tett. De redaktørstyrte journalistiske mediene er sentrale for å fremme ytringsfrihet og et godt demokrati og for tilknytning og engasjement i den samiske befolkningen i Norge. Ettersom aktørene i det samiske mediemarkedet har få eller ingen andre alternativer, er det viktig å støtte allmenne journalistiske breddemedier som oppfyller sin demokratiske funksjon gjennom kritisk og undersøkende journalistikk og meningsutveksling i den samiske befolkningen i Norge.

På denne bakgrunn foreslår departementet ny § 6 for å reflektere et krav til innholdsmessig bredde som vil være i samsvar med mediestøtteleven § 6, og krav om at mediet må ha journalistisk innhold fra flere ulike sider ved det samiske samfunnet. Et krav til bredde i ordningen om produksjonstilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier er imidlertid ikke direkte sammenfallende med breddekravet i

den generelle ordningen om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier. Dette fordi samiske nyhets- og aktualitetsmedier som mottar støtte etter denne ordningen har en annen målgruppe og et annet formål, og det er ulike hensyn som gjøres gjeldende i de ulike ordningene. Breddekravet i denne ordningen må forstås som journalistisk dekning av ulike samfunnsområder innenfor den samiske befolkningen i Norge.

Departementet presiserer at innholdskravene i § 5 og 6 i stor grad er en videreføring av gjeldende rett.

4.3. § 7 Særskilte vilkår for å få tilskudd til saker på samiske språk

4.3.1. Gjeldende rett

I § 9 er det et unntak fra kravet om å være samisk avis, for aviser som utgis i eller har en betydelig dekning innenfor de lule- eller sørsamiske kjerneområdene. Disse avisene kan få tilskudd til avissider på lule- eller sørsamisk.

4.3.2. Departementets vurderinger og forslag

Departementet foreslår en utvidelse fra tilskuddet til samiske avissider, fra lule- og sørsamisk til flere samiske språk. Se nærmere omtale i avsnitt 5.5.3. I § 7 utvides derfor ordlyden til at tilskudd til samiske saker på samiske språk går til et medium som utgis i eller har en betydelig dekning innenfor de *samiske kjerneområdene*, og som fast og regelmessig publiserer samiskspråklig nyhets- og aktualitetsinnhold, kan få tilskudd til saker på samiske språk.

Med *betydelig dekning* innenfor de samiske kjerneområdene menes en husstandsdekningsgrad på over 20 prosent i kommunen avisen utgis i. Den tradisjonelle metoden for å måle geografiske blindsoner i avisdekning på kommunenivå har vært basert på en terskel for husholdningsdekning for hovedavisen (den som holdes av flest husholdninger) på 30 prosent⁴. Støtte gis kun til publikasjoner som retter seg mot det samiske samfunnet. Det finnes ingen tall på hvor mange innbyggere i en kommune som er samiske. Publikasjoner som mottar støtte kan utgis i kommuner med en stor samisk befolkning, men også i kommuner med en lav andel samiske innbyggere. Artikler på samiske språk har en smalere målgruppe enn avisens geografiske rekkevidde. Terskelen på 20 prosent reflekterer dette.

Med samiske kjerneområder menes de tradisjonelle bosetningsområdene, som i stor grad samsvarer med de ulike samiske språkområdene og som er utgangspunkt for kategoriene sørsamer, lulesamer, umesamer, pitesamer, skoltesamer og nordsamer.⁵ Språkreglene i sameloven⁶ gir innbyggerne språklige rettigheter i samhandling med offentlige myndigheter og tjenester. De fleste bestemmelsene gjelder for forvaltningsområdet for samiske språk. Forskriften om forvaltningsområdet for samiske språk⁷ fastslår at forvaltningsområdet for samiske språk består av alle språkutviklingskommuner, språkrevitaliseringskommuner og språkstimuleringskommuner. Karasjok, Kautokeino, Nesseby og Tana er språkutviklingskommuner. Porsanger, Kåfjord, Lavangen, Tjeldsund, Hattfjelldal, Hamarøy, Røyrvik, Røros og Snåsa er språkrevitaliseringskommuner. Forvaltningsområdet for samiske språk inkluderer også Troms fylkeskommune, Finnmark fylkeskommune, Nordland fylkeskommune og Trøndelag fylkeskommune.

Publikasjoner utgitt i, eller med betydelig dekning innenfor kommunene som er oppført i forskriften om forvaltningsområdet for samiske språk, vil være innenfor de samiske kjerneområdene.

⁴ Høst, Sigurd (2016) Blindsoner og halvskygger i det norske medielandskapet

⁵ <https://www.stortinget.no/globalassets/pdf/sannhets-og-forsoningskommisjonen/rapport-til-stortinget-fra-sannhets-og-forsoningskommisjonen.pdf> s. 142

⁶ <https://lovdata.no/pro/#document/NL/lov/1987-06-12-56> kapittel 3

⁷ <https://lovdata.no/pro/#document/SF/forskrift/2005-06-17-657>

Østsamisk/skoltesamisk område ligger i Finnmark fylke, pitesamisk område i Nordland fylke, og umesamisk område ligger i Nordland fylke. Disse språkene er ikke lenger aktive i Norge. I områdene hvor disse språkene tradisjonelt har vært brukt, pågår det en innsats for å revitalisere dem. Når forskriften om tilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier åpner for å motta tilskudd til saker på disse språkene, kan noen kommuner i fylkene Troms, Finnmark, Nordland og Trøndelag også bli vurdert som «samiske kjerneområder» etter forskriften. Det må gjøres en vurdering av om mediets utgivelsessted skal anses som et «samisk kjerneområde». I vurderingen skal det blant annet tas hensyn til om kommunen typisk har vært et tradisjonelt samisk bosettingsområde med et samiskspråklig miljø, og revitalisering av de øvrige samiske språkene.

Departementet foreslår at medier som mottar produksjonstilskudd også skal kunne motta tilskudd til saker på samiske språk dersom de øvrige vilkårene for tilskudd er oppfylt. Det vil kunne bidra til at medier som for eksempel primært skriver på norsk eller nord-samisk også publiserer noe innhold på andre samiske språk. I fordelingen av produksjonstilskuddet gir det variable tilskuddet insentiver til å publisere mer innhold på samiske språk. For å forhindre dobbelkompensasjon for de samme sakene foreslår departementet at et medium som mottar produksjonstilskudd ikke kan beregne de samme sakene både i den variable delen av produksjonstilskuddet, og til beregning av tilskudd til saker på samiske språk.

4.4. § 8 Vilkår knyttet til medieselskapet og § 9 Vilkår knyttet til medieselskapets transaksjoner

4.4.1. Gjeldende rett

Dagens forskrift om tilskudd til samiske aviser stiller krav om at avisen ikke må ha betalt utbytte til aksjonærene i tilskuddsåret. For aviser som inngår i konserndannelser, skal konsernbidrag regnes som utbytte. Aviser i konsernforhold kan betale sin del av morselskapets driftskostnader, begrenset oppad til 1 prosent av avisens driftsinntekter eksklusiv pressestøtte. Medietilsynet har anledning til å be om nærmere dokumentasjon av hvordan administrasjonsavgiften er framkommet. Aviser som mister retten til tilskudd etter denne bestemmelsen, går ut av støtteordningen uten overgangstilskudd etter § 7 og utelukkes fra støtteordningen for en periode på tre år.

4.4.2. Departementets vurderinger og forslag

Departementet foreslår å fjerne forbudet mot å utbetale utbytte til aksjonærer i tilskuddsåret. I forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier er det åpning for at medieselskapet per år kan betale utbytte som maksimalt utgjør 25 prosent av tilskuddet tildelt året før utbytte besluttet av generalforsamlingen, men ikke mer enn 500 000 kroner. For medieselskap som inngår i konserndannelser jf. [aksjeloven](#) og [allmennaksjeloven § 1-3](#), skal konsernbidrag regnes som utbytte. Departementet ser ingen grunn til å forskjellsbehandle samiske medier og medier som mottar produksjonstilskudd fra den ordinære ordningen.

Departementet mener at det er avgjørende for ordningens legitimitet at tilskuddsmidlene går til drift av nyhets- og aktualitetsmediet, og ikke til eiere eller inn i annen virksomhet. Det er derfor behov for utbytteregele. Samtidig kan et totalforbud mot å betale utbytte hindre medieselskap i å innhente nødvendig kapital, som kan hindre nødvendig utvikling og innovasjon. Departementet foreslår derfor å åpne for adgang til å utbetale moderat utbytte og konsernbidrag, på lik linje som i forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier. Departementet foreslår også å innta at nyhets- og aktualitetsmediet også kan være organisert som et allmennaksjeselskap.

5. Beregning av tilskudd (kapittel 3 i forslag til ny forskrift)

5.1. § 10 Rammene for tilskudd

5.1.1. Gjeldende rett

Fra og med budsjettåret 2020 ble bevilgningen som utgjør den direkte mediestøtten samlet under post 71 Mediestøtte i statsbudsjettet. Bevilgningen på posten omfatter blant annet tilskudd til samiske aviser (tidligere kap. 335, post 75). Kulturdepartementet fastsetter fordelingen av bevilgningen til de samiske avisene jf. forskriften § 7. Tilskuddet fordeles mellom henholdsvis produksjonstilskudd til samiske aviser, tilskudd til produksjon av avissider på lule- og sørsamisk og eventuelle øremerkede tilskudd.

Medietilsynet legger hvert år frem forslag om hvordan midlene skal fordeles til de ulike tilskuddsordningene i forskrift om tilskudd til samiske aviser. Tilskuddet til lulesamiske og sørsamiske sider kan utgjøre til sammen inntil 4 prosent av årets bevilgning på posten.

Etter dagens forskrift åpnes det for at departementet kan gi øremerkede tilskudd. Hjemmelen har bare blitt brukt unntaksvis, for eksempel i 2020 hvor Kulturdepartementet fastsatte at en ekstrabevilgning på 1 900 000 kroner for 2020 skulle fordeles (øremerkes) til mottakerne av produksjonstilskuddet, jf. forskriftens § 7.

Produksjonstilskuddet fordeles etter forskriften § 8 gjennom et fast grunntilskudd (82,5 prosent), som fordeles med like store beløp per utgave mellom samtlige aviser som oppfyller vilkårene, og et variabelt tilskudd på 17,5 prosent av produksjonstilskuddet som ytes etter andel samiskspråklig innhold (antall utgivelser multiplisert med antall produserte sider samisk tekst).

5.1.2. Departementets vurderinger og forslag

Departementet mener det er hensiktsmessig å videreføre dagens ordning, der departementet fastsetter fordelingen av tilskuddet. Fordelingen av tilskuddet kan avhenge av politiske føringer. En slik løsning gir også rom for endring i tilskuddsrammene uten å måtte gå veien om en forskriftsendring, dersom det er behov for endringer av hensyn til å rette opp uforutsette uheldige virkinger av fordelingen, eller på grunn av utvikling i mediemarkedet.

Departementet foreslår at departementet fordeler tilskuddet innenfor 8 pst av rammen mellom tilskudd til saker på samiske minoritetsspråk, og saker på nordsamisk. Denne fordelingen bør kunne gjøres årlig ut fra språkpolitiske hensyn.

Departementet foreslår at muligheten til å gi øremerkede tilskudd ikke videreføres i ny forskrift. Bakgrunnen er at denne bestemmelsen i for stor grad åpner for en skjønnsmessig fordeling av tilskudd til mottakerne. Når departementet allerede fastsetter rammene for de ulike tilskuddsgruppene, gir systemet tilstrekkelig fleksibilitet til å gjøre nødvendige justeringer i fordelingen. Det er også mulig å motta tilskudd fra andre tilskuddsordninger og kilder, så lenge det øvre støttetaket knyttet til driftskostnader ikke overstiges. Departementet mener derfor at det ikke er behov for en egen bestemmelse om øremerkede tilskudd.

5.2. § 11 Tilskuddsgrupper

5.2.1. Gjeldende rett

I dagens forskrift om tilskudd til samiske aviser fordeles grunntilskuddet med like store beløp per utgave på samtlige aviser som oppfyller vilkårene for produksjonstilskudd. Det variable tilskuddet tildeles ut fra antall utgivelser multiplisert med antall produserte sider samisk tekst.

Utgivelseshyppighet målt i antall utgitte utgaver og antall samiske sider benyttes i dag som kriterium for å fordele den variable delen av produksjonstilskuddet, samt at grunntilskuddet også fordeles med like store beløp per utgave som avisen utgir.

5.2.2. Departementets vurderinger og forslag

I utgangspunktet kan det være positivt at flere aviser kommer inn i ordningen om tilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier, blant annet av hensyn til tilbudet til den samiske befolkningen.

Departementet mener derfor at samiske fådagersaviser bør kunne motta produksjonstilskudd. Samtidig er det et særlig behov for å legge til rette for samiske dagsaviser (høyfrekvente medier).

I sin utredning av de direkte mediestøtteordningene fra 2021 vurderte Medietilsynet at kategorien produksjonstilskudd til samiske aviser ikke er tilstrekkelig treffsikker. Dette skyldes at dagsaviser og ukeaviser etter dagens ordning inngår i samme kategori, noe som medfører at nye aktører svekker inntektsgrunnlaget for de samiske dagsavisene som allerede er inne i ordningen. Dette er uheldig, da de samiske dagsavisene har et økonomisk driftsgrunnlag som gjør dem svært sårbare for endringer i tildelt tilskuddsbeløp. Videre viser tilsynet til at dagsaviser har en annen funksjon som informasjonskilde og debattforum enn en ukeavis, mens ukeaviser på sin side har en langt lavere og mindre ressurskrevende produksjon enn dagsaviser. Mye taler derfor for at det ikke er heldig at de to avistypene får beregnet tilskudd ut fra like vilkår, når de er såpass ulike i sin innretning. Samtidig vurderer Medietilsynet at samiske fådagersaviser/ukeaviser også bidrar til økt samisk mediemangfold, og at slike medier fortsatt bør få produksjonstilskudd.

Utgivelse av en høyfrekvent dagsavis krever at det bygges opp en betydelig redaksjonell kapasitet. Aviser må ha personell til å besette turnusordninger og ha tilstrekkelige redaksjonelle ressurser til raskt å produsere mange redaksjonelle saker med høy nok kvalitet til å tilfredsstille de betalende leserne. Slik kan aviser fylle sin funksjon som informasjonskilde og debattforum som forutsatt i statsbudsjettet i 2008. Et lavfrekvent samisk nyhets- og aktualitetsmedium vil møte de samme utfordringene som dagsavisene i annonse- og lesermarkedet, og vil ha behov for en viss offentlig støtte for å oppnå en bærekraftig drift. Det stilles imidlertid lavere krav til redaksjonelle ressurser for å gi ut en lavfrekvent publikasjon. En lavfrekvent publikasjon har neppe behov for turnuser, og en slik publikasjon produserer færre saker i et lavere tempo enn en høyfrekvent publikasjon.

I tråd med forslaget til Medietilsynet, og for å sikre forutsigbarhet for mottakerne og bedre treffsikkerhet, foreslår departementet at mottakere av produksjonstilskudd inndeles i ulike kategorier, som sikrer at mediene som publiserer mye og regelmessig redaksjonelt innhold, også får mest i tilskudd. Departementet foreslår på denne bakgrunn at produksjonstilskuddet deles mellom to grupper mottakere: lavfrekvente medier og høyfrekvente medier. Publikasjonene i begge gruppene må jevnlig publisere et nærmere spesifisert antall egenproduserte saker i året for å kvalifisere for tilskudd.

Utgavebegrepet har, som departementet tidligere har omtalt, vist seg å ha betydelige svakheter i en digital medieverden. Departementet foreslår derfor å endre kriteriene for fordeling av både grunntilskuddet og den variable delen av produksjonstilskuddet. Bruken av antall utgaver og antall sider på samisk som fordelingskriterium har sin bakgrunn i at en ny utgave av en papiravis består av nytt, oppdatert redaksjonelt innhold sammenlignet med forrige utgave av samme avis. I realiteten er kravet om 48 papirutgaver derfor et krav om jevnlig publisering av en tilstrekkelig mengde oppdatert redaksjonelt innhold. Kontinuerlig oppdaterte nettaviser publiserer ikke utgaver. Departementet foreslår derfor at antall egenproduserte saker på samiske språk erstatter antall utgaver og sider på samisk som kriterium for å fordele den variable delen av produksjonstilskuddet.

Departementet foreslår følgende inndeling:

1. *Lavfrekvente* nyhets- og aktualitetsmedier har minst 600 i abonnementsstall, og publiserer minst 480 egenproduserte saker per år og minst fem egenproduserte saker per uke i minimum 48 av årets uker.
2. *Høyfrekvente* nyhets- og aktualitetsmedier har minst 800 i abonnementsstall, og publiserer minst 2 000 egenproduserte saker per år, og minst fem egenproduserte saker per uke i minimum 52 av årets uker, og har minst 10 redaksjonelle årsverk.

Høyfrekvente nyhets- og aktualitetsmedium bør etter departementets syn ha redaksjoner av tilstrekkelig størrelse til å rapportere bredt om ulike samfunnsområder gjennom hele året. Departementet foreslår derfor et krav om at høyfrekvente nyhets- og aktualitetsmedier har minst 10 redaksjonelle årsverk. Et krav til antall redaksjonelle årsverk gir også mindre rom for uheldige tilpasninger for å maksimere tilskudd.

De høyfrekvente nyhets- og aktualitetsmediene rapporterer om mange samfunnsområder på daglig basis gjennom hele året. Lavfrekvente medier kan ha små redaksjoner, der det kan være vanskelig å oppfylle et krav om jevnlig publisering gjennom alle årets uker. For de lavfrekvente mediene anser departementet derfor at det er tilstrekkelig å publisere i 48 av årets uker.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på de foreslåtte terskelverdiene, og på de ulike kravene til høy og lavfrekvente medier.

5.3. § 12 Beregning av produksjonstilskudd

Støtteordningen for samiske aviser omfatter både norskspråklige og samiskspråklige aviser, men gjennom fordelingsmodellen prioriteres samiskspråklig innhold. Dette gjøres ved at det variable tilskuddet for produksjonstilskuddet, og hele tilskuddet til avissider på lule- eller sørsamisk, kun tildeles aviser og avissider med innhold skrevet på de samiske språkene. Bakgrunnen for denne prioriteringen er at samiskspråklige aviser har en viktig rolle for å bevare og utvikle de samiske språkene, samtidig som norskspråklige aviser rettet mot den samiske befolkningen er viktige for den delen av den samiske befolkningen som ikke behersker det samiske skriftspråket. Begge deler har dermed rett til støtte, men samiskspråklig innhold er prioritert. Departementet foreslår derfor at produksjonstilskuddet fortsatt bør reflektere hvor mye samisk innhold mediet publiserer.

Departementet foreslår at minst 92 prosent av den totale bevilgningen fordeles til produksjonstilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier, mens inntil åtte prosent gis som tilskudd til saker på samiske minoritetsspråk og saker på nord-samisk. Dette vil innebære en omfordeling i ordningen, ettersom det tidligere var minimum 96 prosent som gikk til produksjonstilskudd.

Videre foreslår departementet at fordelingen av produksjonstilskuddet mellom gruppene lavfrekvente og høyfrekvente samiske nyhets- og aktualitetsmedier gjøres årlig av departementet, etter forslag fra Medietilsynet. Dersom nye lavfrekvente medier kvalifiserer for produksjonstilskudd, vil det innebære en omfordeling innenfor ordningen, gitt at rammen ikke økes. Omfanget av omfordelingen avhenger av totalrammen og av departementets fordeling av tilskuddet mellom gruppene for det enkelte år. Departementet viser til at inndelingen i grupper mellom høyfrekvente- og lavfrekvente medier vil motvirke at den økonomiske situasjonen blir for ustabil for de samiske dagsavisene dersom nye søkere kommer inn i ordningen.

5.3.1. Lavfrekvente nyhets- og aktualitetsmedier

Departementet foreslår at tilskuddet til lavfrekvente medier blir fordelt med et fast grunntilskudd på 70 prosent og et variabelt tilskudd på 30 prosent av beløpet som er satt av til disse mediene. Det variable tilskuddet som fordeles ut fra antall publiserte saker med samisk tekst, er dermed noe høyere enn for de høyfrekvente. Bakgrunnen for dette er å gi et incentiv til å produsere mer innhold på samiske språk. De lavfrekvente mediene vil også være mindre avhengig av et høyt grunntilskudd fordi det produseres mindre innhold og trengs færre ressurser.

Grunntilskuddet foreslås fordelt likt mellom mediene som oppfyller vilkårene for denne gruppen.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på fordelingen av tilskuddet til lavfrekvente medier.

5.3.2. Høyfrekvente nyhets- og aktualitetsmedier

Departementet foreslår at tilskuddet til de høyfrekvente mediene videreføres uendret fra dagens nivå, med et fast grunntilskudd på 82,5 prosent og et variabelt tilskudd på 17,5 prosent av rammen.

Grunntilskuddet fordeles med et kronemessig likt beløp mellom mediene som oppfyller vilkårene for denne gruppen.

Departementet foreslår at det variable tilskuddet beregnes etter antall samiskspråklige saker, tilsvarende som i dagens tilskuddsordning. Videre foreslår departementet at denne delen av tilskuddet fordeles etter antall produserte saker på samisk i den enkelte publikasjon.

Medietilsynet har utviklet retningslinjer for hva som skal regnes for egenproduserte saker, som brukes i forvaltningen av produksjonstilskuddet til nyhets- og aktualitetsmedier. Det er naturlig å bruke tilsvarende retningslinjer for den samiske ordningen. Det kan innebære noen endringer i hvilket innhold som inngår i beregningen, sammenliknet med avissider på samisk som i gjeldende forskrift. Rene oversettelser av annonser og annet innhold som ikke er journalistisk vil under det nye regelverket ikke inngå i beregningen av det variable tilskuddet. Departementet har ikke grunn til å tro at dette vil ha vesentlige konsekvenser for hvordan tilskuddet fordeles mellom de høyfrekvente avisene som mottar tilskudd i dag. Departementet har ikke gjort innholdsanalyser for å beregne hvordan dette kan slå ut for dagens mottakere. Fordelingen vil uansett komme an på avisenes egen produksjon og rapportering i fremtiden, og en slik analyse vil være ressurskrevende og ha begrenset verdi. Departementet understreker at forskriftsendringene ikke er ment å innebære en vesentlig omfordeling mellom de eksisterende tilskuddsmottakerne i denne tilskuddskategorien.

5.3.3. Behovet for overgangsordning for det variable tilskuddet

Departementet anser det som sannsynlig at flere av de samiske mediene fortsatt kommer til å gi ut papirutgaver i tiden som kommer, og det er usikkert når aktørene i ordningen kan få på plass systemer for å registrere antall egenproduserte saker som publiseres. Departementet foreslår derfor at kvalifikasjonsvilkår og beregningsregelen videreføres ut tilskuddsåret 2027. Dette innebærer at mottakerne av produksjonstilskudd kan kvalifisere med 48 papirutgaver og få tildelt variabelt tilskudd ut fra antall utgaver multiplisert med antall produserte sider samisk tekst. Overgangsordningen gjelder for mediene som mottar tilskudd når forskriften trer i kraft og som utgis på papir. Mediet må velge å enten være omfattet av overgangsregelen, eller de nye reglene. Videre presiserer departementet at den nye inndelingen av produksjonstilskuddet mellom høyfrekvente og lavfrekvente medier gjelder uavhengig av om mediet velger å være omfattet av overgangsregelen.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på forslaget til overgangsordning.

5.4. § 13 Avkortning av produksjonstilskudd

5.4.1. Gjeldende rett

Forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier har en bestemmelse om tilskuddstak i § 10, hvor det er fastsatt at det samlede produksjonstilskuddet fra tilskuddsordningen og andre produksjonstilskuddsordninger ikke kan utgjøre mer enn 40 prosent av medieselskapets totale driftskostnader, eller overstige selskapets brukerinntekter knyttet til abonnement og løssalg i året før tilskuddsåret. For lokale medier med mellom 450 og 1700 i opplag kan produksjonstilskuddet utgjøre 75 prosent av medieselskapets totale driftskostnader, og det samlede tilskuddet kan utgjøre inntil det dobbelte av det selskapet har i brukerinntekter knyttet til abonnement og løssalg i året før tilskuddsåret. Videre kan et medieselskap ikke få mer enn 45 mill. kroner i årlig tilskudd. Et medieselskap som eier et nasjonalt nisjemedium, kan ikke få mer enn 17 mill. kroner i årlig tilskudd. Videre følger det av forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier § 6 første ledd at det ikke gis tilskudd til medieselskaper som har et årsoverskudd etter skatt og eksklusivt produksjonstilskudd på mer enn to millioner kroner siste regnskapsår, eller mer enn seks millioner kroner i løpet av de siste tre regnskapsår.

Tilsvarende bestemmelser om øvre grenser for tilskudd er ikke inntatt i forskrift om tilskudd til samiske aviser. Imidlertid følger det av forskrift om tilskudd til samiske aviser § 8a at grunntilskuddet for produksjonstilskuddet kan avkortes i visse tilfeller. For det første kan en avis ikke motta mer i tilskudd enn avisens samlede driftskostnader året før tilskudd ytes. Dersom selskapets beregnede tilskudd overstiger beløpet for samlede driftskostnader, avkortes det overskytende. For det andre er det fastsatt at dersom selskapet har en gjennomsnittlig driftsmargin på over ti prosent de tre siste årene, inkludert utbetalt tilskudd, får selskapet en tilsvarende avkortning i tilskuddet påfølgende år. Avkortningen skal bringe gjennomsnittlig driftsmargin ned til ti prosent.

Etter gjeldende regelverk skal midler som blir tilgjengelig på grunn av avkortning etter § 8a, andre og tredje ledd, fordeles likt mellom andre aviser som fyller vilkårene for grunntilskudd, jf. § 8 a tredje ledd.

5.4.2. Departementets vurderinger og forslag

Departementet vurderer at det ikke er hensiktsmessig å innføre et generelt støttetak i ordningen. Dersom det hadde blitt innført et støttetak tilsvarende som i forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier § 10, ville det medført en betydelig reduksjon av produksjonstilskuddet til de eksisterende støttemottakerne. Departementet mener at avkortningsreglene i dagens forskrift fungerer etter hensikten og foreslår derfor at disse beholdes uendret, men at det spesifiseres at avkortningsreglene gjelder produksjonstilskudd og ikke medier som mottar tilskudd til saker på samiske språk.

Videreføring av dagens regler innebærer at samiske nyhets- og aktualitetsmedier ikke kan få mer i samlet offentlig tilskudd enn mediets samlede driftskostnader året før mediet får tilskudd. Den høye støtteintensiteten er begrunnet i markedssituasjonen til samiske medier, og at det er svært krevende for disse å øke sine kommersielle inntekter. Se mer i avsnitt 2.7 om medienes markedssituasjon og behov.

Departementet har vurdert om den nye gruppen «lavfrekvente medier» har behov for det samme høye støttenivået, eller om det bør innføres et støttetak for de lavfrekvente mediene. På den ene siden er det lite sannsynlig at et samisk lavfrekvent medium kan hente inn større inntekter i markedet enn det samiske høyfrekvente medier kan. På den andre siden er det mer kostbart å produsere volumet og frekvensen som skal til for å være et høyfrekvent medium. Som Medietilsynet også har vurdert, har de samiske dagsavisene et økonomisk driftsgrunnlag som gjør dem svært sårbare for endringer i tildelt tilskuddsbeløp. Det kan argumenteres for at dagsavisene (høyfrekvente) har en annen funksjon som

informasjonsskilde og debattforum enn en ukeavis (lavfrekvente), mens ukeaviser på sin side har en langt lavere og mindre ressurskrevende produksjon enn dagsaviser. Dette er også bakgrunnen for at departementet foreslår å inndele i to ulike tilskuddsgrupper i forskriften.

Medietilsynet foreslo i rapporten «De direkte mediestøtteordningen – 2021», side 241 at lavfrekvente medier burde ha et spesifikt støttetak som innebærer at disse maksimalt kan få det samme støttebeløpet i grunntilskudd som de ville mottatt etter forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier. Medietilsynet vurderte at de eksisterende støttetakene ikke utgjør en tilstrekkelig avgrensning for de lavfrekvente mediene, da disse får en betydelig lavere terskel for å komme inn i ordningen om tilskudd til samiske aviser ved at ordningen gjøres plattformnøytral. Tilsynet viste til at støtteintensiteten til den samiske ordningen historisk har vært høy, og betydelig høyere enn for produksjonstilskuddet til nyhets- og aktualitetsmedier. Tilsynet viste til at dette kan motvirke at det gis insentiver for norskspråklige aviser til å bytte tilskuddsordning. Samtidig kan samiskspråklige lavfrekvente medier fremdeles motta mer i tilskudd ved at de i tillegg får variabelt tilskudd for samiskspråklig innhold.

Selv om samiske medier kan få noe mer i tilskudd med det variable tilskuddet hvis de produserer innhold på samiske språk, mener departementet at det vil være urimelig at et samisk lavfrekvent medium kun skal kunne motta marginalt mer enn det de ville fått i den ordinære ordningen for produksjonstilskudd. Myndighetene har særlige forpliktelser overfor urfolk, og samiske medier har et særskilt krevende markedsgrunnlag. Det er bakgrunnen for at det finnes en egen ordning for samiske medier. Departementet har derfor ikke foreslått dette støttetaket i utkastet til ny forskrift.

Samtidig er det argumenter for å legge inn ytterligere avgrensninger for de lavfrekvente mediene, som også vil ha lavere terskel for å komme inn i ordningen enn det de høyfrekvente mediene har, og som kan ha mindre behov for tilskudd. Et alternativ til et støttetak i den formen Medietilsynet har foreslått (se omtale over) er:

- Et støttetak i kronebeløp, som i forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier, for eksempel på 5 millioner kroner
- En avkortningsregel knyttet til andel av mediets samlede driftskostnadene året før tilskudd ytes som er lavere enn for de høyfrekvente, for eksempel på 75 prosent.

Departementet foreslår videre at midler som blir tilgjengelige på grunn av avkortning etter denne bestemmelsen, fordeles med like store beløp mellom de andre mediene i samme tilskuddsgruppe. Dersom mediet som får avkortning er eneste medium i tilskuddsgruppen, eller de andre mediene i gruppen også får avkortning, skal midlene tilbakeføres.

Departementet vil ber høringsinstansene om innspill til behovet for støttetak for de lavfrekvente mediene, og eventuelt innretningen av et slikt støttetak.

5.5. § 14 Beregning av tilskudd til saker på samiske språk

5.5.1. Gjeldende rett

Det gis tilskudd etter forskriften § 9 til aviser som utgis i, eller har en betydelig dekning innenfor, de lule- eller sørsamiske kjerneområdene (inntil 4 prosent av totalrammen). Avisene må oppfylle vilkårene i forskriften §§ 4 og 5. Imidlertid er det ikke noe krav om at disse avisene må defineres som samisk avis etter forskriften § 3. Tilskuddet beregnes ut fra antall utgivelser multiplisert med antall sider med egenprodusert nyhets- og aktualitetsstoff på lule- eller sørsamisk.

5.5.2. Hvem skal få støtte til samiske saker

Departementet foreslår å videreføre ordningen med tilskudd til samiske avissider, men for å sikre plattformnøytralitet endres ordningen fra samiske *sider*, til *saker på samiske språk*.

Et av formålene til ordningen er å fremme utvikling av de samiske språkene. Det kan derfor argumenteres for at medier som mottar produksjonstilskudd etter forskrift om tilskudd til samiske medier også bør gis insentiver til å produsere innhold på samiske språk, eller på andre samiske språk. Avkortningsreglene vil etter departementets syn være en tilstrekkelig begrensning for støtteintensitet, og sikre at mediene ikke får driftsstøtte for det samme to ganger.

5.5.3. Hvilke samiske språk skal det gis tilskudd til

Nordsamisk, sørsamisk og lulesamisk språk har vern etter del III i Minoritetsspråkpakten. Ifølge UNESCO er nordsamisk regnet som et truet språk, mens lulesamisk og sørsamisk er regnet som alvorlig truede språk. UNESCO regner pitesamisk, umesamisk og østsamisk/skoltesamisk som språk som ikke lenger er aktive i Norge, men i de områdene der de språkene tradisjonelt har vært brukt, pågår det arbeid for å revitalisere språkene. Som det fremgår av sametingsmeldingen om samiske medier⁸, vedtatt i plenum i 2023, er Sametinget opptatt av at mediene bør gjenspeile mangfoldet i det samiske samfunnet og de ulike samiske språkene, inkludert ume-, pite- og skoltesamisk, og at det samiske folk har et sterkt og uavhengig samisk mediemangfold.

Fordi bruken av pitesamisk, umesamisk og østsamisk/skoltesamisk er såpass lav i Norge er det per nå trolig ikke markedsgrunnlag for å publisere samiske saker på disse språkene. Likevel kan det tenkes at ordningen etter hvert kan brukes i revitaliseringen av disse språkene. Departementet har derfor vurdert måter å åpne ordningen på, slik at saker publisert på pitesamisk, umesamisk og østsamisk/skoltesamisk også kan få tilskudd. For å ivareta alle de samiske språkene foreslår departementet å åpne for tilskudd til to grupper språk: tilskudd til saker på samiske minoritetsspråk, og tilskudd til saker på nordsamisk.

5.5.4. Tilskudd til saker på samiske minoritetsspråk

Departementet foreslår at tilskudd til medier som publiserer saker på lule- og sørsamisk videreføres, og utvides til å gjelde alle samiske minoritetsspråk, inkludert lulesamisk, sørsamisk, pitesamisk, umesamisk eller østsamisk/skoltesamisk.

Tilskuddet til det enkelte medium beregnes ut ifra mediets andel av samtlige saker som ble publisert på de samiske minoritetsspråkene blant alle mediene i denne kategorien siste kalenderår.

Departementet anser det som sannsynlig at flere av mediene som i dagens ordning har fått tilskudd til lule- og sørsamiske avissider fortsatt kommer til å gi ut papirutgaver i tiden som kommer, og det er usikkert når aktørene i ordningen kan få på plass systemer for å registrere antall egenproduserte saker som publiseres. Det er ikke ønskelig at aviser slutter å produsere lule- og sørsamisk innhold på grunn av endrede kvalifikasjons- og beregningsregler i forskriften. Departementet foreslår derfor at kvalifikasjonsvilkåret i § 5 andre ledd og beregningsregelen i § 12 videreføres ut tilskuddsåret 2027

Dette innebærer at mottakerne av tilskudd til lule- og sørsamiske avissider kan kvalifisere med 48 papirutgaver og få tildelt tilskudd ut fra antall samiske avissider. Overgangsordningen gjelder for mediene som mottar tilskudd når forskriften trer i kraft og som utgis på papir. Mediet må velge å enten være omfattet av overgangsregelen, eller de nye reglene da reglene ikke kan kombineres.

⁸ [dijreguedtije-sametingsmelding-om-samiske-medier.pdf](#)

Departementet ber om innspill på forslaget om utvidelse av ordningen til andre samiske minoritetsspråk, og på utformingen av en overgangsordning.

5.5.5. Tilskudd til saker på nordsamisk

Søkere til ordningen har blitt avvist på grunnlag av at de har produsert avissider på nordsamisk, og ikke på lule- og sørsamisk. Lulesamisk og sørsamisk er minoritetsspråk også i samisk sammenheng, men alle de tre samiske språkene, inkludert nordsamisk, er karakterisert som truede språk. Det har vært en positiv utvikling for nordsamisk språk de senere årene blant annet som følge av en rekke tiltak og samiskspråklige rettigheter nedfelt i språkbestemmelsene i sameloven. Departementet mener det er viktig å sikre at ordningen bidrar til å bevare å utvikle alle de samiske språkene som bruks- og samhandlingsspråk fremover og at det derfor også bør gis insentiver til å produsere saker på nordsamisk da dette vil være et godt tilskudd til det samiske mediemangfoldet. Videre viser departementet til at det også er et behov for en slik støtteordning da det allerede finnes søkere som etterspør dette, og som har uttrykt at de ønsker å utvide sitt nordsamiske innhold dersom de kan motta støtte. Departementet foreslår at tilskudd til medier som publiserer egenproduserte saker på nordsamisk inkluderes i ordningen, gjennom en egen kategori for saker på nordsamisk. Se forslag til § 12 andre ledd.

Departementet foreslår at tilskuddet skal beregnes ut fra antall egenproduserte nyhets- og aktualitetssaker på nordsamisk. Tilskuddet til det enkelte medium beregnes ut ifra mediets andel av samtlige saker som ble publisert på nordsamisk blant alle mediene i denne kategorien siste kalenderår. Som det fremgår av § 10 vil departementet fastsette rammen for henholdsvis tilskudd til saker på samiske minoritetsspråk og saker på nordsamisk. Rammen for tilskuddet til saker på samiske språk kan utgjøre til sammen inntil åtte prosent av bevilgningen for det enkelte år, og departementet beslutter hvor mye som går til henholdsvis tilskudd til saker på samiske minoritetsspråk og saker på nordsamisk. Fordelingen baseres på forslag fra Medietilsynet.

5.5.6. Støttetak

Departementet foreslår at et medieselskap maksimalt kan motta 1,5 millioner kroner per år i tilskudd til saker på samiske språk. For å forhindre dobbelkompensasjon, foreslår departementet en regel om at et medieselskap ikke kan få tilskudd til saker på samiske språk etter denne forskriften, dersom medieselskapet har mottatt offentlig tilskudd til de samme sakene fra andre offentlige tilskuddsordninger. Et medium som mottar produksjonstilskudd med variabelt tilskudd beregnet etter § 12 kan ikke bruke de samme artiklene som grunnlag for tilskudd til saker på samiske språk.

6. Søknad og saksbehandling (kapittel 4 i forslag til ny forskrift)

6.1. §§ 16, 17, 18 og 19 om opplysninger og kontroll

6.1.1. Gjeldende rett

I gjeldende forskrift omhandler § 11 bestemmelser om opplysningsplikt. Blant annet er det krav til at en avis som søker tilskudd, plikter å gi innsyn i alle forretningspapirer og ellers andre opplysninger som finnes nødvendig til gjennomføring av og kontroll med tilskuddsordningen og til utarbeidelse av statistikk over den økonomiske utviklingen i samisk presse. Unnlatelse av å meddele slike opplysninger eller meddelelse av uriktige opplysninger, kan medføre at avisen fratras retten til tilskudd for bestemte tidsrom.

I § 12 fremgår at forvaltningsloven kommer til anvendelse på Medietilsynets saksbehandling etter denne forskriften, og at enkeltvedtak truffet av Medietilsynet i henhold til denne forskriften kan påklages til Klagenemnda for mediesaker (Medieklagenemnda).

6.1.2. Departementets vurdering

Det følger av mediestøtteleven § 10 at Medietilsynet behandler søknader, treffer vedtak om tildeling av tilskudd, utbetaler tilskudd og fører kontroll med bruken av tilskuddsmidlene. For å sikre at vedtak om tilskudd fattes på korrekt grunnlag og at tilskuddsmidler benyttes i henhold til bestemmelsene i forskriften, er det nødvendig med regler knyttet til innhenting og kontroll av opplysninger også i ny forskrift. Departementet foreslår at bestemmelsen om opplysningsplikt videreføres med enkelte presiseringer i ny forskrift §§ 16, 17, 18 og 19 om rett til å innhente opplysninger.

6.2. § 20 Unntak fra forskriften

6.2.1. Gjeldende rett

Nåværende forskrift § 11 annet ledd inneholder en adgang for Medietilsynet, i «særlige tilfeller», til å dispensere fra forskriften. Dispensasjonsregelen er en snever unntaksregel, og har ikke vært benyttet i denne ordningen. Det finnes dermed ingen forvaltningspraksis som klargjør hva som menes med «særlige tilfeller», og det foreligger heller ingen øvrig redegjørelse for begrepet i denne sammenhengen.

6.2.2. Departementets vurdering

Hva det betyr at tilsynet kan gi dispensasjon i «særlige tilfeller» er uklart. Det foreligger heller ikke forvaltningspraksis på området. Departementet ser derfor behov for å tydeliggjøre ordlyden i bestemmelsen, samt klargjøre hva som kan gi grunnlag for unntak.

Departementet vurderer at det bør kunne gis unntak fra bestemmelsene i forskriften der det er nødvendig for å sikre driften av et samisk nyhets- og aktualitetsmedium. Covid-19-pandemien kunne for eksempel ha gjort det vanskelig for enkelte medier i ordningen å fylle forskriftens kvalifikasjonskriterier fullt ut. Ettersom støtteintensiteten generelt er høy hos de samiske mediene, kan det etter departementets vurdering være risiko for at medier som kommer i en slik situasjon, ikke kan videreføre driften uten tilskudd. En slik pandemi er, i likhet med naturkatastrofer, krig o.l., å regne som force majeure, og kan etter ulovfestet rett hjemle adgang til unntak. Departementet foreslår å forskriftsfeste en slik adgang til å gjøre unntak fra forskriftens bestemmelser på grunn av force majeure for medier som allerede er i ordningen.

Departementet mener at det bør kunne gis unntak fra bestemmelsene i forskriften, blant annet når det gjelder når det gjelder kvalifikasjonskriterier eller regler for beregning av tilskuddets størrelse. Men det bør ikke åpnes for at medier som ikke tidligere har mottatt produksjonstilskudd får unntak fra reglene slik at de kvalifiserer til ordningen.

Departementet foreslår å presisere at det ikke kan innvilges unntak fra de sentrale kvalifikasjonskriteriene – dvs. § 1, § 2, § 5 første ledd a til c, §§ 6, 7, og 9, og saksbehandlingsreglene i kapittel 4 og kapittel 5 om utbetaling og innkreving.

Departementet foreslår at Medietilsynet, på bakgrunn av en grunnlagt søknad, kan fatte vedtak om unntak. Medier som søker om tilskudd og har behov for unntak må søke om dette. Medietilsynet bør ikke være pliktig å vurdere unntak på eget initiativ. En søknad om unntak må inneholde alle relevante opplysninger som er nødvendige for å ta stilling til saken. Dette inkluderer, men er ikke nødvendigvis avgrenset til, hvilken bestemmelse det søkes unntak fra, bakgrunnen for behovet for unntak, og hvorfor søknaden bør innvilges.

Departementet vurderer at et vedtak om unntak bør være tidsbegrenset og foreslår at vedtaket skal gjelde for ett tilskuddsår. Det må derfor søkes om nytt unntak for hvert år mediet søker om produksjonstilskudd. Unntaksadgangen er likevel ikke ment å brukes over lengre tid for å utvide hvilke medier som faller inn under ordningen. Det beror derfor på en konkret vurdering av hver enkelt søknad hvert år om unntak skal gis, og et tidligere vedtak om unntak, kan ved en senere søknad avslås. Departementet anser det likevel slik at dersom et foretak har fått innvilget en søknad på bakgrunn av en vedvarende situasjon ved én anledning, og situasjonen ikke har endret seg siden forrige søknad, er utgangspunktet at vilkårene for unntak fortsatt er oppfylt.

Dersom Medietilsynet etter en skjønnsmessig vurdering finner grunnlag for å fatte vedtak om unntak, er det etter ulovfestet rett anledning til å sette vilkår i begunstigende vedtak; vedtak som inneholder for eksempel en tillatelse eller økonomisk støtte. Departementet ser at det kan være nødvendig for Medietilsynet å kunne sette enkelte slike vilkår, for eksempel egne krav til rapportering om bruk av støttemidlene dersom det er gjort unntak for kravet om at mediet skal være et selvstendig aksjeselskap eller allmennaksjeselskap.

7. Utbetaling og innkreving (kapittel 5 i forslag til ny forskrift)

7.1. § 21 Utbetaling av tilskudd og § 22 Stans av utbetalinger og tilbakebetaling

7.1.1. Gjeldende rett

Forskrift om tilskudd til samiske aviser § 12 tredje og fjerde setning har en hjemmel for å kreve tilbakebetaling der tilskuddet ikke benyttes etter forutsetningene, der det heter: «Hvis midlene ikke nyttes etter forutsetningene, vil det bli framsatt krav om tilbakebetaling av tilskuddet. Ubrukte midler kan kreves tilbakeført». Det er i gjeldende forskrift ikke hjemlet en tilsvarende adgang til å kreve tilbakebetaling ved feilutbetalinger.

I bestemmelser om økonomistyring i staten⁹ punkt 6.3.5 heter det at «Tilskuddsforvalter skal etablere innkreivingsrutiner som sikrer tilbakebetaling, dersom en sluttavregning medfører at mottakeren skal tilbakebetale for mye utbetalt beløp.» Bestemmelsene gir veiledning om fremgangsmåten i saker som gjelder feilutbetaling etter offentlige støtteordninger, herunder for utbetaling av produksjonstilskudd. En feilutbetaling av tilskuddet etter forskriften kan skje enten ved at det utbetales for mye eller for lite i tilskudd på vedtakstidspunktet.

I § 14 fremgår at tilskuddet gjelder for ett kalenderår (tilskuddsåret) og opphører fra det tidspunkt avisen slutter å komme ut. Beregning av tilskuddet skjer på grunnlag av oppgaver over gjennomsnittlig netto opplag, antall utgivelsesdager og antall sider produsert på norsk og samisk i året før tilskuddsåret. Normalt skal tilskuddet utbetales kvartalsvis.

7.1.2. Departementets vurderinger og forslag

Av hensyn til tilliten til forvaltningen og rettssikkerheten til søkerne, er det viktig at de brudd på forskriftens bestemmelser som avdekkes, får en korrekt og enhetlig oppfølging. Departementet anser det som hensiktsmessig å forskriftsfeste en hjemmel for tilbakebetaling ved feilutbetalinger av tilskudd etter forskriften. Dette synliggjør adgangen til å kreve tilbakebetaling, og gjør det mer forutberegnelig for medier som mottar støtte at de kan bli møtt med et tilbakebetalingskrav. En slik hjemmel gir også Medietilsynet et sikrere rettsgrunnlag for et tilbakebetalingskrav.

⁹ Bestemmelser om økonomistyring i staten, fastsatt 12. desember 2003, med endringer senest 5. november 2015

En hjemmel for å kreve tilbakebetaling kan enten innebære en skjønnsmessig adgang for forvaltningen til å kreve tilbakebetaling («kan»-regel) eller en plikt («skal»-regel). Innrettelseshensynet taler etter departementets vurdering for at forskriften har en adgang for forvaltningen til å kreve tilbakebetaling, uten en plikt. Det kan være belastende for en tilskuddsmottaker å bli møtt med et tilbakebetalingskrav etter at tilskuddet er utbetalt sent i tilskuddsåret. Normalt motregnes et tilbakebetalingskrav mot neste års tilskudd, noe som kan være belastende for tilskuddsmottakere som er sterkt avhengig av tilskudd. Innrettelseshensynet står særlig sterkt der feilutbetalingen skyldes objektive feil, eller feil hos forvaltningen. Ved marginale feilutbetalinger, taler også hensynet til det offentliges ressursbruk imot å fremme et tilbakebetalingskrav.

Oppgjørshensynet taler på den andre siden for at en støttemottaker ikke kan regne med å få beholde for mye utbetalt tilskudd ettersom søkeren objektivt sett ikke har hatt krav på et slikt beløp.

Oppgjørshensynet står særlig sterkt i tilskuddsordninger som tilskuddet til samiske aviser og samiske avissider, der det gis et rammetilskudd som fordeles mellom alle kvalifiserte søkere. Dersom en støttemottaker får for mye utbetalt tilskudd, får andre utbetalt et lavere tilskudd enn de er berettiget til. Departementet peker også på at en skjønnsmessig adgang kan være mindre forutsigbar for støttemottakerne og mer ressurskrevende for forvaltningen, da det etter en «kan-regel» beror på en konkret vurdering av hvert enkelt tilfelle om tilskuddet skal kreves tilbake eller ikke. Departementet viser også til at en tilbakebetalingsplikt kan virke preventivt ved at søkere går nøye gjennom opplysningene som sendes før vedtak fattes. Disse forholdene taler for at det skal være en ubetinget plikt for forvaltningen til å korrigere feilutbetalinger.

Det kan oppleves urimelig at støttemottakere som har mottatt et beløp i god tro, og innrettet seg i tråd med utbetalingen, blir møtt med et tilbakebetalingskrav i tilfeller der søker har oppgitt korrekte opplysninger og feilen er gjort av forvaltningen. Departementet peker imidlertid på at støttemottaker også har en aktivitetsplikt og plikt til å kontrollere at utbetalingen er korrekt. Der feilen har ført til at et stort beløp er utbetalt feilaktig, kan det reises spørsmål ved om støttemottakeren er i aktsom god tro og om mottakeren burde forstått at det har vært gjort en feil.

Departementet foreslår derfor at Medietilsynet skal kreve tilbakebetaling, uavhengig av størrelsen på beløpet, men at Medietilsynet kan vedta at tilskudd som skal tilbakebetales, kan trekkes fra i et tilskudd som tildeles senere tilskuddsår.

Departementet foreslår videre å innta en bestemmelse om at et medieselskap som er gjenstand for et utestående tilbakebetalingskrav på grunnlag av et vedtak fra EFTAs overvåkningsorgan som slår fast at tidligere mottatt støtte er ulovlig og uforenlig med EØS-avtalen, ikke kan få tilskudd. Dersom et medieselskap får utbetalt tilskudd som viser seg å være offentlig støtte i strid med EØS-avtalen, skal tilskuddet tilbakebetales. Formålet med å tilbakeføre ulovlig offentlig støtte er å rette opp i skjevheten som har oppstått i markedet som følge av den ulovlige støtten. Forslaget innebærer at et medieselskap som tidligere har mottatt et tilskudd som ESA har konkludert med at er ulovlig og i strid med EØS-avtalen, ikke kan få nytt tilskudd før det ulovlige tilskuddet er tilbakebetalt.

For øvrig videreføres det om gjelder utbetaling av tilskudd i gjeldende forskrift § 14 i ny forskrift § 21.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet foreslår i høringsnotatet endringer i kvalifikasjonskriteriene og i regler for beregning av tilskuddet, samt nye kategorier av samiske nyhets- og aktualitetsmedier.

Forslagene medfører at støttemottakere som per i dag kvalifiserer med papirutgaver, må innføre systemer for å kunne registrere og rapportere antall egenproduserte saker, ettersom dette blir et kvalifikasjonskriterium.

Forslaget medfører noen økonomiske og administrative konsekvenser for Medietilsynet. Tilsynet må utvikle og implementere nye systemer for å kunne vurdere kvalifikasjonskriteriene og gjennomføre beregningen av tilskuddet til det enkelte nyhets- og aktualitetsmediet. For eksempel medfører det å gå over til å vurdere antall egenproduserte saker som mål på oppdateringshyppighet i stedet for antall utgaver, trolig noe økt ressursbruk hos forvaltningen i forbindelse med å utvikle systemer og ny metodikk. Departementet antar saksbehandlingen kan effektiviseres på sikt når disse systemene er implementert. Videre kan Medietilsynet få et økt behov for oversetting på grunn av endringer i innholdsvilkårene. Oversetting er svært kostbart, og det er få aktører som tilbyr oversetting fra samiske språk.

Departementet foreslår at minst 92 prosent av den totale bevilgningen fordeles til produksjonstilskudd til samiske nyhets- og aktualitetsmedier, mens inntil åtte prosent gis som tilskudd til egenproduserte saker på samiske språk. Dette vil innebære en omfordeling innenfor ordningen, gitt samme budsjetttramme.